

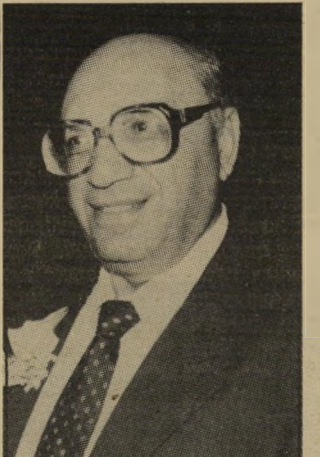
זוהי גירסת נימרודי על מישפחתו, חייו, כספיו, קשריו

עם שרון, פרס, נבון, חשוקקי ועמירם ניר וכספי העיסקה

הכל למען המדינה

ב יום השלישי בבוקר עוז יעקב נימרודי את ביתו כסביו, כשהוא שומר את יעדו כסוד. רק בנימישפחתו ומקורביו יודעים את מקום הימצאו. נימרודי, שנכונה קשות מנסינו עם העיתונות, נזקק לשקט. הרושם שנוצר בתיקשורת הוא, כי מבין כל גיבורי פרשתהנשק באיראן, נימרודי אינו סוגר את פיו ומתראיין ללא הרף. האמת היא, לדבריו, שהפרשה הישירה פה את חוסרניסיונו עם התיקשורת. כאיש חיל-המודיעין לשעבר ואיש עסקים, המתעב את התואר סוחר-נשק, הוא בחר בעבר שלא להישחף לתיקשורת.

מתגוררים באחד מבתיו של נימרודי כסביו, הם עקרו לשם מירושלים, לצורך הסטאו' של עופר, הנעשה בתל-אביב. טלי לומדת לימודים-כלליים באוני-ברסיטת תל-אביב. לשניים יש בן, בן כמה חודשים. ריבקה ויעקב נימרודי מחלקים את זמנם בין דירה במרכז לונדון לבין הבית הלבן כסביו, במישפחת נימרודי טוענים, כי הבית-הלבן לא נקנה

נימרודי
לא. סוחר-נשק!

עלידם לצורך מגורים פרטיים. לריכיהם, הם תכננו להקים שם חוות-בריאות למחלימים ממחלות-לב. בינתיים נמצא ביתם הקבוע, שברחוב גדרות כסביו, כשיפוצים, והם עברו להתגורר זמנית בבית השוכן ברחוב הרריידפנה, דמוי הבית הלבן בושינג'טון.

לתגובות שנתן לאחרונה בעניין הנשק באיראן הוא נגור, ואחרי-כך התחרט וועם על-כך שחלק מהדברים שצוטטו בשמו סולפו, לדבריו. ביום השני, היום שבו שוחחתי עימו ועם בנימישפחתו, זעם במיוחד על הפירסום בושינגטון פוסט. כאילו התבטא בחריפות נגד מי שהיה ראש-משלה בעת העיסקה, שימעון פרס. נימרודי אינו מכחיש שנפגע ביותר,

נימרודי כנספח באיראן
לא מימן את אריק

כשהחליט פרס, להחליף את הסוסים, כלשונו, והוציא אותו ואת אל שויימר מהעיסקה. אולם הוא מכחיש שאמר דברים אלה לכתבת וושינגטון-פוסט. בכלל, נוצר הרושם שנימרודי יורה ובוכה: זורק מישפט לעיתונות ומייד מצטער, או נכוה, זורק מישפט נוסף וחוזר-חלילה.

נימרודי אינו יודע כיצד להתמודד עם התופעה שפוליטיקאים מנסים להציל את עורם, עם הגרסות השונות המופצות בהרחבה מדי בוקר בפרשה. מישפחת נימרודי כוללת את ריבקה, אשתו, שהיא ילידת-חברון, את עופר, בנו בן ה-29, שלמד מישפטים והמסייע רבות לאביו. עופר נחשב כאחד האנשים הקרובים אליו ביותר. מלבדו יש לווג נימרודי שלוש בנות: רות-לבית ה-25, סמדר בת ה-23 ויעל בת ה-17.

בנייהמישפחה מקיפים אותו כשכיר צות האחרונים ומקשים את הגישה אליו. מסננים את שיחות-הטלפון הרבות המגיעות לביתו, במיוחד כשהמטלפן נים הם עיתונאים. עופר ואשתו הבלונדית היפה, טלי,

בן למישפחה, מעוטת-אמצעים מינוס, כהגדרתו של אחד מבנימישפחתו, מישפחה שמנתה 10 ילדים. שמה היה נמרודי.

בגיל 14 נאלץ לעבוד, כדי לפרנס את עצמו. בגיל 16 הצטרף לפלמ"ח, בתחום המודיעין. הוא עבד במיסגרת המדור הערבי של הש"י במחוזירוש'לים. מפקדו או היה יצחק נבון, לימים נשיא-המדינה וחבר קרוב ביותר. נימרודי עסק בהפעלת סוכנים ערביים, בהברחת מעפילים יהודיים וכקשרים עם משפחת-עפולה בריטיים. ב-1956 הגיע לאיראן. הוא פעל שם כנציג צה"ל באורח לא-רשמי במשך שנתיים, עד שכוננו יחסים בין איראן לנימרודי שהה באיראן עד 1969. גדולי האומה שם פקדו את ביתו. הוא

„אוהב נשים יפות“

החלה תקופת הכסף הגדול. לנימרודי אין ריגשות-אשמה על הכסף שעשה בעסקיו הפרטיים. הוא רק אינו אוהב את הכינוי „סוחר-נשק“. הוא מעדיף את התואר „איש-עסקים“. בנימישפחתו מעידים על עשרות מיכתבים ופניות המגיעים אליו מדי חודש, בבקשות לעזרה.

למשל? נערה הכותבת שיש ברצונה ללמוד ריקוד, ואין באפשרותה לממן זאת. בקשות לסכומים גדולים יותר נבדקות לפרטים, אך לעיתים נתון נימרודי סכומים על-פי הרגש. הוא בכלל מתנהג כארס רגשני, חם, גדל-מידים, אוהב נשים יפות“ בהגדרתו. אחד הדברים הכואבים לנימרודי ביותר, לדבריו, הוא ההתעסקות של התיקשורת העולמית בשאלה: לאן נעלמו סכומי-כסף במהלך פרשת-הנשק האיראנית? נפגע מההתעסקות הבלתי-יפוסקת בשאלה זו, גם אחרי

נימרודי בביתו
לא הלשין על ברעם

שהבהיר שוב ושוב שלא הרוויח מהפרש-שם כסף.

הוא מפרט: הוא קיבל כספים כדי לגלגל את העיסקה, אך לא ראה רווחים מכך, וגם לא התכוון להרוויח מכך. הוא מופתע, מפני ששימעון פרס, יצחק רבין ויצחק שמיר, שהיו בסדר הפרשה מתחילתה, קיבלו דיווח מפורט על כל אגודה שהתגלגלה בעיסקה, ולא שאלו אף שאלת הבהרה. לנימרודי יש, לדבריו, כל הקבלות על חלקו בעיסקה. לפתע-פיתאום נשאלות שאלות לא נעימות כסוגיה זאת.

מא שהודח השאה ועד לחתילתה של פרשת-הנשק באיראן, ניתק נימרודי, לדבריו, כל מגע עם איראן. רבים מאיראנים הגולים בכירים מתגוררים באזור-מגוריו בלונדון, כך שהקשר עם איראן-שליהעבר נשמר. הם פוגשים אותו בלונדון ומתנים באוזניו את צרותיהם. עם בנו של השאה, המתגורר במאי רוקו, ריזה פלווי, הוא שומר עדיין על קשר חם. מימייהוזהר באיראן וזכרים כזה"ל בעיקר את דיווחיו הסטגוניים

במדינה

(המשך מעמוד 7)
ניגורו כל מה שברצונו למסור, בעלי-פה או בכתב. אילו היה רפי לני-כותב את מה שכתב לי, כסניגורו, הכל היה בסדר. אלא שהוא היטעה אותי. אינני כועס על רפי לוי על שעשה זאת. הוא אמר לי אחר-כך כי ישב בשעה 2 בלילה וכתב כל מיני שטויות. בתנאי-מעצר קשה להאשים אדם שנכשל. חוץ מזה, הוא באמת רוצה שאנשים יעורו לו. הוא התעסק בכל מיני עניינים עם ערבים בשטחים, לפי בקשתם של שימעון פרס ושל טרי קולק, והוא מכקש שהם יגידו זאת עכשיו, ולא יתעלמו ממנו. אני גם חושב שהמישטרה לא כל-כך היתה עצובה כאשר גילתה במכתב דברים שהם כאילו נגד טרי קולק. זו אותה היחידה שחקרה בזמנו בעניין קולק, והתיק נסגר. אז הם היו די שמחים ומיהרו לפרסם את העניין.

פרסים עולה ויורד

אלי ויזל, חתן פרס-נובל לשלום, מנסה להתעלם מן העבר הישראלי שלו. אך בארץ יש אנשים הזוכרים אותו

בארץ קיים קשר הדוק של שתיקה

חתן-פרס ויזל
קשר-השתקה

סביב עברו הישראלי של אלי ויזל, חתן פרס-נובל לשלום, ויזל עצמו אינו מזכיר את העובדה שעלה לארץ בשנת 1948, אחרי מילחמת-העצמאות. אחרי ששוחרר ממחנה-ההשמדה, היה ויזל בקבוצה של 300 נערים ונערות יהודיים. לחברי הקבוצה הוצע לעלות לארץ בעליה בלתי-ליגאלית. רובם עלו, ויזל לא רצה או לעלות, והסכים כי הוא מעוניין ללמוד בסורבון בפאריס. אחר-כך עלה לארץ ושימש מדרוך חברתי בחוות-הנוער של ביתר, על-שם יוהנה ז'בוטינסקי בכארי-יעקב. בתקופה מסוימת אף שימש ככתב של ידיעות אחרונות, ודמשיך בזאת כשנשע, ב-1950, ללימודים בפאריס.

קשר השתיקה סביב ויזל כולל גם את העיתונים הגדולים. ידיעות-אחרונות סירב פעמיים להדפיס דברי רים של עמוס קינן נגד ויזל. הדברים פורסמו אחר-כך בהעולם הזה. **אישי-איש וטעמו.** השבוע כתב ויזל עמרמי, מוציא לאור ולשעבר קציני-המודיעין של אצ"ל, מיכתב לעיתונות, ובו הוא מזכיר את עברו הישראלי של ויזל. עמרמי רצה לפרסם את מיכתבו כצהרון מעריב. אך במי עריב סרבו לפרסם את המיכתב, בטענה שאינם רוצים להיכנס לוויכוח עם ידיעות-אחרונות. בגלל הקשר של ויזל לעיתון זה.

מיכתבו של עמרמי פורסם בעיתון הבוקר דבר. „אלי ויזל היה אפוא לא רק ישראלי, אלא גם פעיל ציוני מאורגן, כותב עמרמי במיכתבו, ...נראה שתדמית של סופר יהודי מיוסר, הנושא על כתפיו את סבל הדורות ומורשת הדורות, היהודי הנציח ואזרח-העולם, הממשיך לנרוד כפליט... יפה מתדמית של עוד ישראלי, המתוסק על מאות אלפי היורדים שגרים כיום בגולה. אישי-איש וטעמו עימו...“